

Ukrainian Weekly

(Concluded)

SELECT UKRAINIAN STORIES

THE BURGLAR

By VASILE STEFANYK

Translated by STEPHEN SHUMEYKO

(EXPLANATORY NOTE:—The primitive form of justice administered to the burglar in this story may strike some as being brutal. It must be borne in mind, however, that the crime attempted here was one of the most serious, that of attempting to burglarize the "komora,"—a sort of a combination store-room and strong-room, wherein the peasant kept all of the produce that was to sustain his primitive existence in poverty-stricken surroundings. In those days economic conditions were such that if what the peasant had stored away was stolen, he was in great danger of starving to death. Such a crime was therefore even more serious than horse-stealing was on the American frontier, the latter which was usually punished by hanging. Here in this story, the Ukrainian peasant, like the American frontiersman, took justice in his own hands and administered it in the manner he best saw fit.—S.S.)

In the center of the hut stood two powerfully-built peasants. Their shirts were in shreds, and their faces bloody.

"Don't think even for a moment, fellow, that I'll let you go."

Both were exhausted, and their chests heaved as they sought to recover their breath. The bed leaped a young woman, overcome with fright.

"Woman, don't stand there doing nothing, but go and wake up Michael and Maxim and tell them to come right over, for I've caught a burglar."

His wife left, leaving the two by themselves. "Had you caught a weakling, I'll bet you would have killed him right in his own home!"

He stepped over to the bench, picked up a pitcher of water and gulped it down greedily. Then wiping his face with his sleeve he turned towards the burglar and said:

"No need of me ever going to a surgeon for a blood-letting, as you've let enough blood out of me."

He had barely uttered these words when the burglar suddenly lunged and struck him a hard blow between the eyes.

"Ah, so you want to fight?" He swung a heavy club, and the burglar fell to the ground. Blood spurted out of his feet.

"Try to run away now if you can." Both remained silent for quite a while after that. The dim light of the small lamp could barely reach the dark corners. Fries began to buzz timidly.

"Stop that blood, man, or it will all flow out." "Give me a drink of water."

"Here, drink all you want, for you'll need all your strength for what's coming to you."

A long silence. "You're a pretty strong man," the burglar spoke up finally.

"You bet I'm strong. I can carry a horse on my back. It was very unlucky for you to try to burglarize me."

"And are you kind-hearted?" "Sure, but I never let a burglar out of my hands alive."

"You don't mean to say that I'll have to perish here?"

"That depends on whether you're hardy or weak. If you're hardy then maybe you'll last it out..."

Again silence reigned in the low-ceilinged hut. "Stop the flow of your blood."

"What for, so that it will hurt more when you beat me; blood is pain itself, you know."

"Listen, you, when I start beating you it will have to hurt, even though you let your very soul run out."

"Don't you fear God?"

"And did you fear God when you crawled into my store-room? Did you? Why, all my possessions are there. If you had stolen them you would have crippled me for life! If you had to rob anyone, why didn't you go after a rich man instead of a poor one?"

"What's the use of talking about it now! Go ahead and beat me, and let me alone!"

By this time a pool of blood had formed itself on the floor.

"Listen," spoke up the burglar, "if you have any conscience then do not kill me slowly, but take that club there and bash me over the head; you'll save yourself a lot of trouble that way, and it will be easier for me."

"You want it over too quickly, but you'll have to wait till the others come."

"So you want to make a picnic of it for your good neighbors, too?"

"Praise unto Jesus Christ."

"Forever praise."

"Something happened here, George?"

"Yes, it did, we have a guest here, and we ought to receive him right properly."

"No doubt, we should."

The newcomers, Maxim and Michael, seemed to fill up entire hut, their heads reaching near the ceiling.

"Have a seat, and forgive me for spoiling your night."

"Is that him on the ground?"

"Yes."

"A big brute of a fellow. You must have had your hands full with him."

"Yes, he's certainly strong, but he met up with one who is stronger! But before we start doing anything, let's all sit down by the table, and invite our guest to do the same."

George left the room for a moment and returned with a bottle of whiskey, some pork and bread.

"Why haven't you let him join us at the table?" he inquired.

"Because he says he can't get on his feet."

"Well, then, I'll help him."

George seized hold of the burglar under his armpits and set him down behind the table.

"It looks like you had quite an argument with him."

"Yeah, he wanted to knock me out cold. He punched me so hard between the eyes that, I tell you, I nearly went down. But luckily a club was handy, and I gave him one right across the shins, and he went down like a stricken ox."

"You shouldn't wonder at him, for everyone wants to defend himself."

"I'm not complaining."

The burglar sat behind the table, pale, apathetic. Next to him sat Maxim, and after him Michael. Near the oven stood the wife, who had returned.

"George, what are you going to do with him? Good people, bring him to his senses, he wants to kill the man!" she exclaimed.

"Woman, I see that you're scared, so you had better go to your mother, stay there overnight, and come back in the morning."

"I won't leave this house."

"Then you'll drink with us; and don't start bawling or else I'll give you a thrashing. Climb up on the oventop and go to sleep, or look on if you want to. For that matter you can do anything you like."

She did not even stir from the oven.

"A woman is a woman, George, always afraid of fighting, so don't wonder."

"Eh, what are we bothering with her for. Here's to your health, you thief, I drink to it. I really can't say who's going to sin for who, whether you for me, or I for you. But sin there must be, for it so has happened that it can't be avoided. Go ahead, drink."

"I don't want to."

"When I tell you to drink, you have to! Understand? Whiskey will give you back some of the strength you lost."

"I don't want to drink with you."

The three turned toward him. Their black eyes glared at him, threatening him with instant death.

"Well, then, I'll drink, but five drinks at once."

"Drink then, and if we run short we'll send for more."

The burglar poured the drinks himself, and drank six of them one after the other. Then Michael and Maxim took a drink. After taking a bite of some pork and bread they drank some more.

"Tell us, man, where are you from, from near or from afar?" asked Michael.

"From the wide world."

"And from what class, the peasantry or the nobility? That's very important you know, for upon it depends how we're going to treat you. When you beat up a peasant you take a cross-bar and hit him three times over the head and several times over the face, so that he'll fall down, for a peasant is hard and you've got to use hard methods to knock him down, but once he's down at your feet it's a simple matter. But with a lord it's entirely different: don't show him a cross-bar for he'll die of fright, just scare him with the butt-end of a whip, and when he starts trembling all over his jelly-like body hit him two times in the jaw, but not too hard either... and he'll be at your feet! Walk over him several times and he's done for, his ribs ground to powder, for they are as delicate as dried-up paper."

The three peasants laughed hard and heavy at this, while Michael stuck his head behind Maxim's back and waited to hear what the burglar would say.

"Well, to what class do you belong?"

"It matters not," replied burglar, "the fact remains that you'll never let me out of your hands alive."

"You certainly spoke the truth then, the holy truth, and for that I admire you!" ejaculated Michael.

"Well, before you kill me, suppose you let me have some more whiskey, so that I won't feel anything when you start working on me."

"Of course, here, take it, and drink all you want. That you should try to burglarize my home is beyond my understanding! Man, I'm hard, hard like a rock, and no one who gets into my clutches ever gets out of them!"

The burglar drank five more glasses of whiskey.

"I'm all set now, so go ahead and beat me as much as you want."

Who, wait a moment, my friend. You're ready but we're not. You've been drinking five to our one, and we've got to catch up with you first."

Michael was in high spirits, Maxim seemed to have something on his mind but afraid to divulge it.

"I can see that we're in for trouble," he finally said, "and I'd like to back out of it, yet something draws me to it... Ah, well, let's have another round."

"Let me have your hand, sir, I want to kiss it," suddenly spoke up the burglar to Maxim.

"Oh, now, man, you're showing fear; oh, that's not nice!"

"I'm not afraid, really I'm not, I'll swear to it."

"Then what?"

"Well, I feel much easier now and I wish to kiss this man's hand; he's an old gray-head, old enough to be my father."

"Let me alone, man, I've got a soft heart."

"Do give me your hand, for you'll have a sin if you don't, as I want to kiss you as I would my father."

Michael and George gaped at this, their drinks forgotten. They could not believe their ears.

"It's a trick, that's what it is. Listen here, you, we're wise to such tricks."

Maxim looked sheepish. He didn't know what to make of all this.

"He guessed that I'm softhearted, guessed it right away!"

He said this in order to justify himself before Michael and George.

"Give me your hand, sir, give it to me, but give it to me from your heart, so that when I kiss it I'll feel much better; I know I won't walk this earth anymore, so let me take farewell of you this way."

"But I don't want you to kiss me, for if you do I'll become soft as putty. And don't worry about my forgiveness, for you can have it."

"Oh, please do let me, I beg of you. You'll make my death so much easier if you do. I'm not drunk, honest I'm not. Please do!"

"Shut up, man, stop whining, and stop trying to trick us, for I'm liable to take a swing at you," thundered Michael.

"Why do you keep on thinking that I'm trying to trick you. Really I'm not. You see it's this way: when I downed my last drink I suddenly realized that I simply would have to die and that before I do I would have to kiss this man's hand, so that God will sooner forgive my sins. Give me your hand, sir, please. Tell him to give me his hand."

"Why doesn't he let me alone. I'm such a softy, and I simply can't stand this."

Maxim did not know what to do with himself in this dilemma. He was embarrassed as a girl.

"That's always the case with a soft-hearted person, always he's exposed to ridicule. You all know it, just a few drinks and I'm ready to cry. You shouldn't have called me here in the first place, for you know me well enough..."

The burglar sought to seize Maxim's hand and kiss it.

"He's just trying to take advantage of you, Maxim, so you'd better go."

"Let's have some more whiskey, George, and let's drink three glasses at a time too, so that we'll get good and sore."

"Don't go, Maxim, don't leave me sir, for I'm about to die. I'm not afraid, I swear I'm not, it's just that I want to die peacefully..."

The burglar began to tremble, his teeth chattering. Michael and George kept on drinking, ignoring him completely.

"Why are you afraid, there's nothing to be afraid of. I'll give you my hand, I'll give it, let them beat me up too, I'll give it, here, here, take it and kiss it, just as you want..."

The thief seized hold of his hand and clung to it, while Maxim rapidly winked his eyes, as if someone was slapping him over the face.

"One should never be a softhearted person, for he's never good for anything..."

Michael uncured his muscular fingers slowly and showed them to George.

"Man! They're strong! They're just itching for a fight, itching so hard that once they grab a hold of anyone they'll tear his very flesh out!"

But George did not reply, he just kept spitting into palms and refilling his glass.

"There, there, that's enough, you poor fellow, let my hand alone, so that I can go. There's no God here, so I can't remain here. Take your hands away from me, let me alone, for I tell you I feel so embarrassed that I don't know what to do with myself."

"I want to kiss the holy picture yet, I want to kiss everyone, everyone in this world," the burglar was shouting frantically.

George's wife jumped off the oventop and fled. Michael got out from behind the table, drunk and black as a thundercloud. George rose to his feet and seemed to trying to recall to himself that there was something he had to do.

"Maxim, get out of this house, beat it, for I'll wring your neck if you don't; go on, get out!"

"I'm going, George, I'm going. Don't be angry at me, for you know yourself what a soft-hearted man I am. It seems to me that you will sin if you go through with what you are about to do, and so I'm leaving..."

"Go ahead, go, for you're not a man but an old woman!"

"Well, I repeat, it's just that I'm not suited to such things, I..."

Maxim rose from behind the table and went to the door.

"Goodbye, and don't blame me, for I am, as someone once said, not for such things..."

Only the burglar was now left behind the table, somewhat pale, yet cheerful.

"And now, will you get out from behind that table, or do we have to get you out?"—George spoke to him.

"No I won't come out, no I won't, for here I have to sit beneath these holy pictures."

"Oh, yes you will, most certainly you will, for we're inviting you to."

And they threw themselves upon him like a pair of famished wolves.

The End

УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ГОРОД У КЛІВЛЕНДІ

(Докінчення з ст. 2.)

висказав свою радість, що є свідком культурного українського осягу, а п. В. Авраменко сказав, що хочеться плакати і радіти, коли бачиться такі осяги як Конгрес Американських Українців у Вашингтоні й Український Культурний Город у Клівленді.

У кінцевім слові д-р Л. Мишуга згадав за останні події в американсько-українському житті, коли то прийшло до спільного виступу різних організацій, партій і груп. Нічого не змінилось у наших переконаннях, казав д-р Мишуга. Для нас, це було тільки практичне застосування клича „Україна понад усе” у тому змислі, що той клич означає, що загальна справа має стояти в такому моменті як тепер вище добра й амбіції поодиноких організацій, партій чи осіб. Якщо при тому хтось з нас потерпів, чи потерпіли організації, групи, то потіха та, що зискала загальна справа. А це важніше всього.

Адв. Малицький подякував усім за участь у Святі й бенкеті, стверджуючи, що рідко коли буває так, щоб усе так гарно вдалося, як це було з отворенням У. К. Городу. Такий успіх додає кожному великої охоти до дальшої праці.

Наступив гимн „Ще не вмерла України”, і офіційно-святоточна частина Української Культурної Маніфестації в Клівленді закінчилась.

УКРАЇНЦІ НА СВІТОВІЙ ВИСТАВІ

В неділю, 9. червня, в 7. год. ввечір, на площі „AMERICAN COMMON” (де колись був советський павільон) виступлять три українські групи: Український Танцюристський Клуб з Елізабет, Н. Дж.; Український Танцюристський Клуб з Нью Йорку, під проводом Михайла Германа, і Український Танцюристський Клуб з Джерзі Сіті, під проводом Н. Томчука. Вони відтанцюють низку українських танців, а потім Михайло Герман поведе їх і поведуть привабливих танців різних народів.

Пацифіст.

— А я вам кажу, що такі є способи, щоб завести на землі вічний мир. Навіть дуже легкі. Треба тільки порозумітися щодо одної малої формальності...

— Якої?

— Народи мусять згодитися, що на випадок війни, той, хто її виграв, покриває всі воєнні кошти.

БОФАЛО Й ОКОЛИЦЯ!

Повідомляємо, що

ЗБОРИ

ВІДДІЛІВ 127, 299 і 304 з БОФАЛО, 87 з ЛЕНКЕСТЕР, 149 з ЛАКАВАНА і 351 з НАПАГАРА ФОЛС, Н. Й.

Відбудуться:

У ВІВТОРОК, 11. ЧЕРВНЯ (JUNE 11, 1940)

в годині 8. ввечір

НА ГАЛІ 548 SO. PARK AVENUE, BUFFALO, N. Y.

На ці збори запрошуємо членів і українців вище згаданих відділів. На зборах маємо вирішити справу створення Союзного Комітету та справу вшанування Союзного Дня. Тому присутність кожного українця та також і члена є konieczna.

Тимчасовий Союзний Комітет.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для відділів У. Н. Союзу 39 і 317 з СИРАКУЗ, 38, 202 і 283 з ОБОРН, 263 з ФУЛТОН, 340 з МЕНЧЕСТЕР, 188 з ДУРГАМВІЛ, 121 з РОМ, 58 з ЮТИКА, 192 з ГЕРКІМЕР, 330 з ЛІТЛ ФОЛС, Н. Й.

Подаю до відома вище згаданих відділів, що

ОКРУЖНІ СОЮЗОВІ ЗБОРИ

урядників і членів тих відділів відбудуться

В НЕДІЛЮ, 16. ЧЕРВНЯ (JUNE 16, 1940)

в 2. годині пополудні.

В УКР. НАР. ДОМІ, 1317 W. FAYETTE STREET, SYRACUSE, N. Y.

Шановні Союзові! Це перший раз, що в нашій околиці відбудуться окружні Союзові збори. Ми читаємо в „Свободі”, що по інших околицях відбуваються такі окружні збори заходом Окружних Союзних Комітетів. У нас же нема такого Комітету, а тому ми повинні його створити. Це ми зробимо на тих зборах. Тому всі вище подані відділи повинні бути заступлені на зборах обов'язково. З цих зборів, крім урядників, повинні прийти також усі члени, а з дальших околиць повинні явитися обов'язково всі урядники. На ці збори запрошуємо також і місцевих громадян, які ще не є в Союзі. На зборах буде прийнятий і буде промовити головний секретар Д. Галич, а також окружний організатор А. Маличчук. 133,37

І. Пігуляк, гол. радий У. Н. Союзу.

UKRAINIAN WEEKLY

THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION BASKETBALL LEAGUE

District No. 2

OLYPHANT

	G	F	P
J. Terry, LF	7	2	16
M. Terry, RF	2	1	5
Pesota, C	1	0	2
Chylak, LG	0	0	0
Chiney, RG	3	0	6
Chomin, LG	2	0	4
Totals:	15	3	33

	G	F	P
Krill, LF	2	1	5
Sashko, RF	7	0	14
Borena, C	2	1	5
Petruncio, LG	0	1	4
Yankoski, RG	2	1	5
Plasconis, LG	3	1	7
Totals:	16	5	37

	G	F	P
Plasconis, F	2	0	4
Jasho, RF	2	0	4
Bozena, C	2	0	4
Plasconis, LG	2	1	5
Petruncio, LG	2	1	5
Totals:	9	7	22

	G	F	P
Gelety, F	1	0	2
J. Amadio, F	2	0	4
Plasconis, C	1	1	5
Dubill, G	2	1	5
Kukorior, F	0	0	0
Totals:	20	5	4

	G	F	P
W. Dobush, F	0	0	0
Goy, F	2	3	7
Dmichowski, C	5	2	12
B. Sharon, G	2	1	5
Pidperzhora, G	1	2	4
B. Czerny, F	0	1	1
A. Skulsky, F	0	0	0
Totals:	10	9	22

	G	F	P
W. Dobush, F	0	0	0
Goy, F	2	3	7
Dmichowski, C	5	2	12
B. Sharon, G	2	1	5
Pidperzhora, G	1	2	4
B. Czerny, F	0	1	1
A. Skulsky, F	0	0	0
Totals:	10	9	22

	G	F	P
W. Dobush, F	0	0	0
Goy, F	2	3	7
Dmichowski, C	5	2	12
B. Sharon, G	2	1	5
Pidperzhora, G	1	2	4
B. Czerny, F	0	1	1
A. Skulsky, F	0	0	0
Totals:	10	9	22

	G	F	P
W. Dobush, F	0	0	0
Goy, F	2	3	7
Dmichowski, C	5		

НА РІЖНІ ТЕМИ

ЗНАЧІННЯ ІМЕННЯ.

Яке значіння має ім'я? Чи варто бути румунів в Бухаресті, де в німецькому посольстві працює німець, що зветься чистим по французьки Альфред де Шалоруж, а в французькому посольстві француз, що називається справді по німецьки Ганс фон Мюлер.

Зрештою, на чолі альянських військ на Близькому Сході стоїть французький генерал Міттелгаузер, а на чолі російської армії, що між іншим має не дати Україні відорватися від Росії, маршал Тухачевський.

ВІСЛАДЮЮТЬ УКРАЇНУ.

Лондонське, донесення, новинарської спілки „Асошіейтед Прес“ про зближення між альянтами й Росією згадує Україну.

„Росію одначе загальною вважають реалістами, а британська опінія думає, що експанзивні наміри Адольфа Гітлера викликають певні побоювання в Кремлі. Росія не так легко забуде, — як подають з одного джерела, — що німці закидали жадним оком на Україну“.

Отже Англія згадує Україну, коли пригадує Москву, що Німеччина хоче відібрати Україну від Росії. Можна догадатися, що Англія при тому запевняє Росію, що Англія не така.

ЩЕ НЕ ПРИЙШОВ ПРИКАЗ?

Дієт Рівера, великий мексиканський мільйонер, розговорився з американськими газетарями при переїзді до Злучених Штатів про „магічний наїст“ комуністів у Мексику.

Запевняв, що нацисти й комуністи в Мексику співпрацюють. Він мусить це знати, бо він до недавня ще стояв дуже близько до комуністичних кругів.

Співпраця між нацистами й комуністами в цілій Америці викликає в різних кругах немале здивування. Один американський ліберальний тижденьник пояснює це в той спосіб, що Москва, як звичайно, не дуже то дбає за своїх прихильників, розкинених по світі. Як вона пустить на якусь політику, а потім її змінить на зовсім протилежну, то вона часто не видає відповідного приказу своїм комуністам і ці по старому приказу ще далі ведуть політику, протилежну новій лінії Москви.

ХТО НАЙГІРШИЙ?

Цей самий Рівера порівнює зо собою „три фашистські держави“ й каже, що з них найгірша Росія.

Мусоліні убив досі 2,000 людей, і посадив до тюрми 200,000. Гітлер убив 200,000 в своїй власній країні й засадив до в'язниць 3 мільйони. Сталін убив два мільйони, а крім того вигнав 5 мільйонів селян і засадив до в'язниць 5 мільйонів.

Щастя, що Мусоліні й Гіт-

лер задовго заняті чим іншим, щоб бачити, що там про них говорять Рівера. Ще може за-протестувати би проти образи.

ТЕЖ ПОРІВНЯВ.

Коли до суду в Донс Айленд Сіті приведено 4 молодих людей, обвинувачених за те, що вони счинили бійку, в котрій убили чоловіка, суддя став їм читати лекцію:

„Ви такі глупі, як ті монархи й диктатори в Європі, що пробувають вирівнювати свої непорозуміння револьверами“.

Порівняння слушне, але чи відій від нього дехто з обвинувачених не засоромився, але загорді.

ТРЕБА „СУДУ“.

Майор Джордж Фідліг Еліот, військовий знавець, пише в „Нью Йорк Геральд Трибюн“, що німці мають таку перевагу над альянтами щодо числа військ, амуніції й настрою, що лише „чудо Вегана“ може врятувати французів.

Він відій натякує цим на так зване „чудо над Вислою“.

Та балачка про чудо безпечна: бо, кажуть, чудо рідко повторюється.

БОТЬСЯ НІМЕЦЬКОГО ДОСПІХУ.

З приводу своїх 65 уродних німецьких письменників Томас Ман, що тепер перебуває на еміграції в Америці, говорив у своїй лекції в Принстонському університеті, що він не має найменшого сумніву, що Гітлер колись упаде. Він казав теж, що й в Німеччині є багато людей, які „терплять від непристойностей гітлерівського режиму. Вони лишень ждуть військової невдачі“. У невдачі Гітлера бачить він рятуючий Німеччину.

Він вірить, що німці можуть самі розв'язувати свої питання та що найширша демократич-

на система це найкраще для них підходяча політична форма.

Це все його віра. Він може бути й найбільшим письменником свого народу, але що зробити, як його нарід не вірить, що він може свої питання самий розв'язувати та що демократична форма правління для нього підходить? Що лишається такому народові без віри в себе, як душити своє почуття нездарності мілітарними перевагами й диктуванням інших?

ЯПОНІЯ Й АМЕРИКА.

Американський журналіст Волтер Липмен пише в „Нью Йорк Геральд Трибюн“, що японці й американці повинні перестати ворогувати зо собою й погодитися щодо політики в Азії. Це дало би Америці вільну руку в політиці в Європі.

Він каже, що він не знає, як японський народ подивився би на таку зміну політики з боку американців.

Можливо, що вони погодилися би з американцями, взяли би від них усе, що вони дали би, а потім получилися би з ворогами Америки в Європі.

ДЕ ВОНИ ВЧИЛИСЯ.

Хуліо Альварес дель Ваїо, бувший міністер закордонних справ у лоялістичній уряді Еспанії, каже в недавно видрукуваній книжці про еспанську громадянську війну, що в цій війні італійці мали в Еспанії коло сто тисяч жовнів. Німці, на його думку, мали не більше як 12,000 людей, але вони все їх зміняли, даючи їм у цей спосіб нагоду навчатися воювати. Італійці скинули на Еспанію 11,584 тони вибухових матеріалів, тоді як в Абіссинії скинули всього 1,500 тон.

ВТІКАЧКИ З ФЛЯНДРІ В ЦЕНТРАЛІ ВТІКАЧІВ У ПАРИЖІ

підбирають для себе черевики.

У цей спосіб німці й італійці вчилися голити на еспанській бороді.

ДЕ ЗАГРОЗА.

Ньюйоркський губернатор Лімен додав до популярних нині балачок про небезпеку для Америки з боку налістичної Німеччини ще одну небезпеку.

У своїй промові на закритті шкільного року в коледжі Бенета в Мидлбруку, Нью Йорк, він сказав, що свободна Америка не зможе втертати торговельної конкуренції з нерозумною Німеччиною, в котрій робітники будуть рабами фашистської держави.

Свого часу в Америці говорилось багато про так зване „домініон“, себто викидання дешевих продуктів, більше-вицької Росії. Говорили тоді, що Америка не може собі дати ради з низькими цінами продуктів, вироблених серед рабських умовин праці советської Росії.

Одначе Америка якось собі з тим раду дала. Рабство відій теж має свої межі. Саме фабрикування може дешевше, але для удержання рабів у каробах треба поза фабрикою великої маси шпигунів, поліції й жандармів, котрих удержання мусить сплатити все таки на цілу суспільність.

З РУХУ ПО ВІДДІЛАХ
У. Н. СОЮЗУ

ОШАВА, ОНТ.

Дня 19-го травня до нас за-гостив організатор У. Н. Союзу, І. Баер з Віндзору, Онт. да дав доклад про значіння У. Н. Союзу. Він у ширшій промові розказав про ініціаторів У. Н. Союзу та про ворогів наших, котрі на рідній землі топтали українське життя та і тут на землі Вашингтона пробували спаралізувати українське життя, але їм це не вдалось. Сьогодні У. Н. Союз став найбільшою українською організацією на цілій американській континенті, тому ми, українці повинні гордитись тою інституцією, котра стоїть на сторожі українського народу, стремить до відбудови вільної української держави, та складається виключно з самих українців. Вона має в собі 36,000 членів та майном сагає коло 6,000,000. У. Н. Союз помагає в критичній хвилі не лише своїм членам та їхнім родинам, але також несе поміч у визвольних змаганнях українського народу, на що виносить гроші. Гром. Баер зорганізував дня 22-го травня відділ У. Н. Союзу, котрий ми віримо, в короткому часі дорівняє іншим відділам. В склад заряду відділу У. Н. С. ім. Леся Українки в Ошаві увійшли слідуєчі особи: М. Сенишин, голова; З. Салмер, заст. голови; С. Трап, секр.; панна М. Муха, скарбничка. Провірна комісія: С. Гура, Михайло Муха; член управи — М. Грайник.

М. Сенишин.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ
В АМЕРИЦІ

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Іосиф Костів.

син Михайла й Параски Костів, членів У. Н. С. з Ро-честера, Н. Й., котрий тепер студіює право й бізнес в University of Pennsylvania.

НА
ЗОВНІШНІ БОЛЯКИ

MARVAN SALVE

Слоїк 60 центів. Слоїк подвійної величини лише 1 долар. Купити в аптеці, або ми вам випишемо заворотною поштою. Заплатити диспоницій, як дистанте посилку.

MARVAN CO.
30-EAST 3rd ST., NEW YORK, N. Y.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2410

Урядові години: рано від 10 до 12. Вечір від 6 до 8, а в неділю рано від 10 до 12.

БОЛІНІГ

Рани на ногах, опухлі ноги, набряклі жовті, болючі ноги, флегмі (запалення жила), напуклі або болючі коліна чи істочки і ревматичні ноги успішно лікуємо новими європейськими методами без операції.

Офісові години: щоденно від 10 до 6 вечір, в понеділок і четвер-сид від 1 до 8:30 вечір. Нема ур-ядових годин у неділю.

Dr. L. A. BEHLA
320 W. 86 St., New York City
Близько Бродвею,
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СПЕЦІАЛІСТ.

BATES & ANDERSON
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
HUDSON, N. Y.

ТЕЛЕФОН: 172

Католицький асистент

ЗАЙВО

Зовсім зайво вдаватися до знижуючо-го ціну погребника, котрий з власної волі продумує над низькою ціною.

Наші услуги можна дістати таксамо дешево (на ділі дешевше), як в інших, а кожний матиме те розуміння і вдодення, що дістає услугу найліпшу, яку лише можна дістати.

STEPHEN J. JEWUSIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City 34 E. 25th St., Bayonne
Phone: Bergen 4-5989 Bayonne 3-0540

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
НА ФІЛЯДЕЛЬФІО
Й ОКОЛИЦІ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
cor. FRANKLIN & BROWN STS.,
PHILADELPHIA, PA.
Tel. Market 1320
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І В НОЧІ

SAMUEL P. KANAI
Український
ПОГРЕБНИК
Цілий похорон
навіть за
\$150
433 State St.,
PERTH AMBOY, N.J.
Phone: P. A. 4-4646

МИРОН ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Без ріжниць як далеко роз-
ходиться. Вразі потреби те-
лефонуйте до нас. Обслуга шира
і чесна — Office
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.,
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребом до цілих
визначай за \$150
Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 6th ST., NEW YORK CITY.
Ignited funerals as low as \$150.
Telephone: GRAMERCY 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ
В BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 E. 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel. Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel. Melrose 5-6877

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ
НЕБІЖЧИК ХОДИТЬ

Історичне оповідання
про пісню шматцесей і
пелюстки ітрити з часів, коли
історична Польща правила У-
кратиною, а турки правили на-
шій країні на неї на грабиди.

ЦІНА 75 ЦЕНТІВ.
"СВОБОДА"
81-83 GRAND STREET,
P. O. BOX 346
JERSEY CITY, N. J.

ТАРЗАН, ч. 22. В прірву.

Бонгду Мадпа. Бонгду закинула
Дженету на свої волохаті пле-
чі. „Бонгду понесе“, загово-
рила вона і тоді скочила.

З розмахом її тіло погна-
лось через віддаль, що діли-
ла їх від корабля. Далі мадпа
своїми лапами схопилась за
шнур і по ній видряпалась на

Без надуми мадпа тепер зі-
скочила з поруччя на поклад
корабля. Але поклад чомусь
начебто провалився під нею.

В дійсності Бонгду екочила
на отвір у покладі, що вів до
нутра. Тепер мадпа летіла
стрімголов темною дірою,
держачи Джейн під пахою.